

A kommunizmus az Európai Unióban folytatódik

2023 szeptember 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Gyerekek labdázna a Kreml falánál, kívül. Egyszer csak átrepül a laszti. Éppen arra sétál Lenin elvtárs.

Felveszi a játékszert és visszadobja. Ilyen ember volt Vlagyimir Iljics. Közéjük is lövethetett volna.

Ezt a történetet mindenki ismeri, röhögtünk rajta kínunkban eleget, ugyanakkor nem véletlen, hogy ez a vicc tartja magát legerősebben a több száz közül, amelyek a nagy bolsevik feltaláló munkásságát érintették az úgynevezett szocializmusban. Ahol, amiben egyébként Lenin jó sokáig tartotta frontot. Sztálinról már régen leestek a komancsok, Trockijról kussoltak, mint jégcsákány a kánikulában, de Lenin élt és a szovjet szuronyok árnyékában úgy tűnt, hogy tényleg élni is fog az idők végezetéig. Az volt a дума, hogy ez az Uljanov valójában derék ember volt, csak aztán meghalt szegény, és elfajultak a dolgok. Addig meg biztos nem is tudott róla, hogy anyácska térdig áll a vérben. Így épült tovább holtában is a lángelke vezető imázsa, a hasznos hülyék aktív közreműködésével.

Hogy Lenint kik és miként helyezték el egy birodalom romjainak a legtetejére, hogy a cár atyuskát kiiktassák a nagyhatalmi álmok világából, arról ma már megoszlanak a vélemények. Tény viszont, hogy itt-ott még manapság is felbukkan, mondhatnánk kísért, mint a kommunizmus szelleme.

Nemrég azt találtam leírni a fene nagy felismerésem kellés közepén, felhorgadva kissé a woke- és a cancel kulturális forradalmárok valamelyik agyszakadásán, hogy ezek tulajdonképpen bolsevikok. Holott akkor még nem tudhattam, mire készül Philippe Lamberts, az európai zöldek frakcióvezetője az Európai Parlament plénuma előtt. Ezen a ponton beszúrnék egy röpket a sztoriba egy zöldgondolat erejéig. Úgy voltunk velük sokan sokáig, mint annak idején az SZDSZ-szel. Bedőltünk. Ezért aztán a csalódásunk mélyebb és dühösebb is talán. Egyfelől ugye a harcos antikommunizmus ígéretének, ami aztán a kukában, pontosabban a Horn-kormányban landolt, másfelől egy jobb, tisztább, élhetőbb világ víziójának. Ennyi a párhuzam, vagy még ennél is több, de ezt most hagyjuk.

Nos tehát. Lamberts Lenintől idézett az Európai Parlamentben. A magasröptű gondolat (tököst adva a szövegkörnyezetnek, mivel magában is megállja a helyét, plusz még a szerző személye ugye) nagyjából úgy hangzott, hogy „ahol akarát van, ott megoldás is van”. Na ez meg van olyan frappáns, mint a szintén Leninnek tulajdonított „nincsenek lehetetlen helyzetek, csak tehetetlen emberek”, de nem ez a baj. Az a baj, hogy Lamberts küldött nem pusztán hasznos hülye, hanem jelző nélküli. Már amennyiben nem egy szimpla provokátor. Annak viszont gyengécske. Egy igazán tököspolgárpukkasztó minimum egy Pol Pot-citátummal kezdene, mindjárt a csúcson. Lamberts megelégedett Leninnel, de azért lássuk be, ebben is van némi svung. Százmillió halott, számokban kifejezhetetlen szenvedés, ilyenek. Értem én, hogy ott, ahol lakik, megűszás volt. A ruszrik nem masírozta el Brüsszelig, pedig lendületben voltak. De ettől még nem kellene fogalmatlannak lennie és ami talán még rosszabb, ízléstelennek.

Lefordítom, hátha úgy könnyebb lesz neki. Hitlert sem idézgetünk Európában. És akkor még az van, hogy ezek a csávók, irgalmatlanul kitömve lóvéval, feszt egzecíroztatnak bennünket. Korrepetálnak demokráciából, korrupcióról papolnak, miközben a fél társaság fél lábbal a sitten van, és ha a kolumbiai gazdák, akikre igencsak rájár a rúd mostanában, valami erősebb cuccot dobnak fel az öszvér hátára, amikor elindulnak az elosztóhoz, még rasszistáznak is egy jóízűt. Ez utóbbi egyébként valamiféle pótlék lehet, egyfajta ideológiai metadonkúra, miután a permanens antiszemizálás némi agónia után belefulladt a dögunalomba. Pedig már egész szépen megtanultunk együtt élni vele, zsidó honfitársainkkal együtt, akiknek ezúton is kívánok boldog új esztendőket.

Az ugyan még nem teljesen világos, hogy momentán melyik rasszal szemben vagyunk isták, de majd nyilván megmondják. Addig is, hogy ne unatkozzunk itt a lenézett végeken, minden követ megmozgatnak, hogy különféle mondvacsinált indokok mentén visszatartsák a Magyarországot jogosan megillető pénzeket, hátha végre belebukik a Zorbán. És ami még szomorúbb, így tesznek az itteni harcos(elv)társaik is. Pedig ha a haza a piacra kerül, annál kevés van lejjebb.

Borítókép: Lenin-szobor az unió egyik közterületén (Fotó: Europress/AFP/ Sergei Supinsky)

Hegy Zoltán - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
